Machín troba la tecla bona

El Girona fa el millor partit de la pretemporada, deixa la porteria a zero per primer cop i s'emporta els tres punts de Getafe amb gols de Longo i Alcaraz

Les imatges del Getafe-Girona

MARC VERDAGUER / ENVIAT ESPECIAL | GETAFE

El partit encara no havia començat i, a la tribuna de premsa, els periodistes locals ja feien les seves particular travesses sobre quin seria l'entrenador que substituiria Juan Eduardo Esnaider. "Serà Víctor Muñoz o si no Lucas Alcaraz", apuntava un, mentre que, al seu costat, un company que encara deu pensar que el Getafe mou el mateix pressupost que a Primera, tenia clar que l'escollit seria "Pepe Mel". I la veritat és que, si continua a la banqueta gaires setmanes més, a Esnaider no li farà falta feina per convertir el projecte del Getafe en un equip que aspiri a guanyar gaires partits a Segona A. I això que de qualitat, i de jugadors amb nòmines altes, no va mancat un Getafe que va veure com ahir el Girona, sense que l'expulsió del local Feltscher en el minut 23 sigui l'única explicació, el desactivava en atac, li marcava un gol encara jugant onze contra onze (Longo, m.15) i se li emportava els tres punts amb ben poc patiment tot i que el 0-2 de Rubén Alcaraz no va arribar fins ben entrada la segona meitat d'un partit on es va veure el millor Girona de la temporada. Un Girona que, per fi, no encaixava cap gol amb Bounou deslliurat de treballar i, fins i tot, amb la sort de cara veient com Stefan Scepovic enviava un penal al pal amb el partit ja esgotant els seus darrers minuts.

Pablo Machín no té l'atractiu mediàtic d'Esnaider, però coneix millor, molt millor, la Segona Divisió que l'exdavanter argentí del Madrid per molt que aquest dirigís un temps el Còrdova. I això ho va demostrar ahir a Getafe el tècnic delGirona. Especialment abans que l'expulsió de Feltscher magnifiqués les mancances d'uns i amaguessin les virtuts, no poques ahir, dels altres. Un Girona que va fer el seu millor partit de la temporada, i la prova més clara és que Bounou va ser un espectador més, ja amb onze contra onze sobre el camp i després que Pablo Machín premés la tecla bona. La que va donar solidesa al seu equip sense perdre l'espurna que donen la parella Portu/Borja.

Tot i que havia anunciat rotacions, Machín no va fer cap revolució a l'onze que havia empatat dijous amb el Mirandés i, en canvi, sí que va esmenar el dibuix. Poc, però de manera decisiva. El tècnic va trobar la fórmula per compaginar la solidesa que dóna l'entrada de Rubén Alcaraz al costat de Pere Pons sense perdre els arguments ofensius que dóna tenir jugant junts Portu i Borja García. La quadratura del cercle passava per prescindir d'un dels dos davanters i la sorpresa que entre el dubte de sacrificar Cristian Herrera o Fran Sandaza, Machín va enviar els dos a la banqueta per jugar amb l'italià Samuele Longo com únic punta referent. I les dues novetats van sortir bé al tècnic.

El canvi de dibuix va ser efectiu perquè, per primer cop aquesta temporada, el Girona va ser un equip sòlid durant noranta minuts. Com bé es va encarregar de recordar el tècnic després del partit, "crec que el Getafe ens ha xutat un parell de cops com a molt entre els tres pals". I la de Longo perquè l'italià va ser l'autor del 0-1, en el minut 14, després d'una bona assistència de Portu que ell va saber resoldre dins l'àrea després de retallar un rival. La teoria era clara: Pons i Alcaraz aposentaven el joc del Girona, Borja Garcia i Portu seguien fent mal entre línies i Longo resolia. Els gironins estaven donant la millor imatge de la temporada en un fins fa poc camp de Primera Divisió en què la gent, més nerviosa del que hauria de ser normal a la setena jornada, va trigar ben pocs minuts a cantar l'agre "Esnaider vete ya".

Al partit només li va faltar l'expulsió de Feltscher per acabar-se de posar de cara al Girona. Aquí s'hauria d'obrir un parèntesi per esbrinar què va portar el controvertit president del Getafe, Ángel Torres, a fitxar un central suís que l'any passat va baixar amb el seu antic club a la tercera divisió d'Alemanya. És complicat saber si Feltscher serà d'alguna utilitat al Getafe en el seu intent de tornar a Primera Divisió, però, de moment, ahir va deixar coix el seu equip amb una targeta vermella al minut 23. La jugada de l'expulsió es pot interpretar de dues maneres. Des de l'òptica del conjunt madrileny parlant de la rigorositat arbitral i, des del costat gironí, i també certament del futbolístic, del nou rèdit que treia l'equip de Machín de les associacions entre Portu i Borja García. L'exmigcampista de l'Albacete va ser enderrocat per Feltscher just a la frontal de l'àrea i allà, encara que Alcaraz no va treure profit del llançament de falta, es va anar extingint el partit del Getafe.

Un 0-2 que no arribava

Amb un jugador més, i un munt de nervis a les graderies, semblava clar que el Girona acabaria marcant un segon gol, o més, que acabarien desembocant en una plàcida victòria catalana. I, de fet, la victòria va arribar sense grans angoixes, bàsicament perquè el Getafe no atacava i Bounou era un espectador més amb l'única diferència que el marroquí no cridava contra Juan Eduardo Esnaider. En canvi el gol va trigar bastant més a arribar. Sent estrictes a la veritat, però, un gol, marcat per Portu, ja es va celebrar abans del descans enmig d'un minut de surrealisme arbitral que primer va xiular fora de joc, després va donar el gol per bo i, finalment, i davant la insistència de veterans com Cata o Lacen, va acabar dient que el gol no pujava al marcador i que era còrner favorable als gironins, fent cas al que li apuntava l'assistent. Com de fet hauria d'haver estat així des d'un primer moment perquè la pilota semblava haver sortit en la centrada de Cifu prèvia al gol.

El pas pels vestidors no va alterar en res el guió. El Girona tenia el partit controlat, el Getafe no existia de mig del camp en endavant i el gol no apareixia per enlloc. El porter local Alberto Garcia va respondre amb una gran aturada a un bon cop de cap de Longo abans que Machín, preocupat perquè un gol final dels madrilenys deixés el seu equip sense premi, va posar dos davanters més de cop: Sandaza i Cristian Herrera. Una centrada d'aquest últim la va engaltar Rubén Alcaraz al fons de la porteria finiquitant el partit al minut 70 amb el 0-2. El migcampista només ha jugat dos partits aquesta temporada, el debut a Sevilla i el d'ahir, i porta tres gols.

En els darrers minuts el Girona hauria pogut marcar, sense exagerar, un parell de gols més però sense la pressió del resultat tothom veu la porteria molt grossa i el company desmarcat més petit. Ni Sandaza ni Cristian Herrera van poder fer el tercer, però amb 0-2 en el marcador ni tan sols el penal de Ramalho a Stefan va generar dubtes.

I, a sobre, el serbi el va enviar al pal.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/09/26/machin-troba-tecla-bona/806097.html?utm_source=rss